

Životopis Jaroslava Svobody

Jaroslav Svoboda se narodil 31. března 1938 v Říčanech, kde žije celý svůj život. Do obecní školy začal chodit v roce 1944. Tehdy se vyučovalo na mnoha místech v Říčanech, třídy byly rozděleny na dívčí a chlapecké, mezi povinné předměty patřila němčina. Na jaře roku 1945 byl pan Svoboda svědkem několika dramatických událostí probíhajících přímo v Říčanech.

Po válce pokračoval ve vzdělání v měšťanské škole, která sídlila v budově na Masarykově náměstí, ale v roce 1950 se přestěhovali do nově postavené budovy na Komenského náměstí. Zde pokračoval na tzv. jedenáctiletce – jedenáctileté střední škole – a v roce 1956 maturoval.

Se spolužáky založili malý amatérský soubor národních lidových tanců a k tomu kapelu, kde hrál pan Svoboda na akordeon. Působil v pěveckém sboru a byl členem dramatického kroužku, a tak často vystupoval nejen na školních akcích, ale i v Říčanech a mimo ně. Po obnovení činnosti Sokola po válce začal několikrát týdně navštěvovat cvičení žáků a později se zúčastnil třeba i všesokolského sletu a první celostátní spartakiády. Pomohl vytvořit mužstvo košíkové a sám se stal jeho kapitánem. Pokoušel se hrát i tenis.

Ve svém životě měl pan Svoboda štěstí na osudová setkání se zajímavými lidmi. Jedno takové jej potkalo na gymnáziu. Na fyziku měli profesora Josefa Kubíka, který byl jedním z prvních radioamatérů dřívějšího Československa. A byl to právě pan profesor, kdo na škole založil kroužek spojařů, do kterého se pan Svoboda přihlásil, a učinil tak první krok ke své pozdější celoživotní zálibě – radioamatérství. V tomto kroužku se nejen učil pracovat s různými přístroji, vysílačkami, anténami a rádii, ale měl přístup k různým zprávám nejen z Československa, ale i z Německa a dalších sousedních států. Zálibu k radioamatérství si užívá pan Svoboda dodnes, a to tak, že si díky svým zkušenostem ladí mnoho zahraničních stanic např. z Číny, Ruska, Německa, Polska a dalších států.

Za svou profesi si zvolil pan Svoboda povolání vysokoškolského učitele. Pracoval také ve Výzkumném ústavu spojů, kde vedl několik vědeckých výzkumů. Celý život se věnoval vzdělávání v oblasti telekomunikační techniky a přenosu dat, téměř celou praxi strávil na jednom pracovišti – na Elektrotechnické fakultě ČVUT v Praze.

Nyní žije svůj spokojený život stále v Říčanech, a jak sám říká, nevyměnil by toto město za žádné jiné. Je obklopen svou rodinou, z části se stále věnuje svému koníčku radioamatérství a někdy také zavítá fakultu, kde má stále své místo jako emeritní vědecký pracovník.